

Brüsszel, 2018. november 23.
(OR. en)

14452/18

LIMITE

EF 297
ECOFIN 1079
CODEC 2069
DRS 54
CCG 40

Intézményközi referenciaszám:
2017/0270 (COD)

JELENTÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a delegációk
Tárgy:	– Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a 806/2014/EU rendeletnek az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása érdekében történő módosításáról (Első olvasat) – A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Központi Banknak, az Európai gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: „A bankunió megvalósítása felé” = Jelentés az elért eredményekről (Az aktuális helyzet)

AZ ELNÖKSÉG JELENTÉSE A BANKUNIÓ MEGERŐSÍTÉSÉVEL FOGLALKOZÓ AD HOC MUNKACSOPORT KERETÉBEN VÉGZETT MUNKÁBAN ELÉRT EREDMÉNYEKRŐL

I. BEVEZETÉS

1. A bankunió kiteljesítésének ütemtervéről szóló tanácsi következtetések (10460/16, „a 2016. júniusi ütemterv”) értelmében, valamint az elért eredményekről a holland elnökség (10036/16), a szlovák elnökség (14841/16), a máltai elnökség (9484/17), az észt elnökség (14808/17) és a bolgár elnökség (9819/18) által készített jelentésekre építve a Tanács konstruktív módon szakértői szinten folytatta a munkát az európai betétbiztosítási rendszer létrehozásáról szóló rendeletre vonatkozó bizottsági javaslatral kapcsolatban, miközben figyelemmel kísérte a 2016.

júniusi ütemtervben felvázolt kockázatsökkentési és egyéb intézkedések tekintetében tett előrelépést.

2. A bankunió megerősítésével foglalkozó ad hoc munkacsoport („az ad hoc munkacsoport”) 2016. január 13-án jött létre (5006/16), és az osztrák elnökség során 4 alkalommal ülésezett (július 19-én, szeptember 17-én, október 12-én és november 20-án). Az európai betétbiztosítási rendszerre vonatkozó javaslatot érintő konstruktív munka szakmai jellegű volt, mivel az európai betétbiztosítási rendszerrel kapcsolatos politikai szintű tárgyalások azt követően fognak megkezdődni, hogy kellő előrelépés történt a kockázatsökkentési intézkedések terén, a 2016. júniusi tanácsi következtetésekkel összhangban.
3. Ez az elért eredményekről szóló jelentés az osztrák elnökség felelőssége mellett készült, figyelembe véve a delegációk által kifejezett nézeteket, hogy helyt adjon annak a számos kérdésnek, amely az európai betétbiztosítási rendszer és a bankunió erősítését célzó intézkedések tekintetében az elnökség által elért eredmények írásbeli rögzítésére irányult. Ez a jelentés nem tekinthető kötelező erejűnek a delegációkra nézve, mivel az elnökség értékelését képezi az említett üléseken tartott megbeszélések eredményéről. E jelentés célja a folytonosság biztosítása és a soron következő elnökség munkájának elősegítése.

II. AZ EURÓPAI BETÉTBIZTOSÍTÁSI RENDSZERRE VONATKOZÓ JAVASLAT

A. ÁLTALÁNOS MEGFONTOLÁSOK

4. Az elnökség a korábbi holland, szlovák, máltai, észt és bolgár elnökségek munkájára épített azzal a céllal, hogy a lehetséges mértékben előrelépjen a függőben lévő technikai elemek terén, és szükség esetén visszatérjen a korábbi megbeszélésekre és építsen azokra. Az osztrák elnökség az európai betétbiztosítási rendszer kezdeti modelljére vonatkozó különböző alternatívákhoz kapcsolódó technikai kérdések alapos feltérképezését állította a munka középpontjába, beleértve az elnökség által előterjesztett hibrid modellt is. Ezenkívül a munkacsoport megvitatta az európai betétbiztosítási rendszer bevezetésének összefüggésébe illeszkedő átmeneti aspektusokat, az európai betétbiztosítási rendszernek a bankunió részét nem képező tagállamokra gyakorolt hatását, a kockázatalapú hozzájárulások kiszámítását és megvitatott alternatív intézkedéseket.
5. Ezzel párhuzamosan az osztrák elnökség nyomon követte az egyéb kockázatsökkentési és kockázatmegosztási intézkedések tekintetében tett előrelépést (lásd e jelentés III. szakaszát).

B. FŐBB KÉRDÉSEK

6. Emlékeztetünk arra, hogy a bolgár elnökség több megbeszélést is tartott az európai betétbiztosítási rendszer szerinti viszontbiztosítás keretében nyújtott likviditási támogatás technikai aspektusairól a 2017. októberi bizottsági közleményben kifejezett elképzelések alapján, valamint a nemzeti betétbiztosítási rendszerek közötti kötelező hitelnyújtásról. A Bizottság viszontbiztosításról szóló két informális szolgálati dokumentuma és a kötelező hitelnyújtásról szóló két elnökségi informális dokumentum képezte az alapot ezek technikai aspektusainak a feltérképezéséhez. A konstruktív szakmai megbeszélések során a tagállamok azonosítottak több lehetséges előnyt és hátrányt. A tagállamok egy csoportja egyetértett azzal a javaslattal, hogy a viszontbiztosítási modellel kapcsolatos további technikai jellemzőket térképezzenek fel, míg más tagállamok a kötelező hitelnyújtásra vonatkozó megközelítést támogatták. Általánosságban nem alakult ki egyértelmű konszenzus a technikai jellemzőik hasznosságát illetően, a politikai megbeszélések eredményének sérelme nélkül. Többen azzal érveltek, hogy a viszontbiztosítás vagy a kötelező hitelnyújtás csupán az európai betétbiztosítási rendszer lehetséges „első szakaszának” modellje lehetne, a célnak viszont egy teljes körű európai betétbiztosítási rendszernek kellene lennie. Néhányan hangsúlyozták, hogy félrevezetők és kerülendők az olyan kifejezések, mint a „szakaszok” vagy „fázisok”, mivel azt sugallhatják, hogy több szakasz fogja követni egymást, amit a Bizottság javasolt, de amiről a Tanács még nem határozott.
7. Alternatív megoldásként – és az ad hoc munkacsoportban folyó megbeszélések előrevitele érdekében – az elnökség azt javasolta, hogy vizsgálják meg a hibrid lehetőséggel kapcsolatos technikai jellemzőket. A hibrid modell a likviditási támogatás két modelljének – a 2017. októberi bizottsági közleményben kifejezett elképzeléseken alapuló viszontbiztosításnak és a kötelező hitelnyújtásnak – az ötvözete, amelyről a bolgár elnökség alatt folytak megbeszélések.

- **A hibrid modell**

8. Az európai betétbiztosítási rendszer keretében nyújtott likviditási támogatás hibrid modelljében a betétbiztosítási rendszer továbbra is nemzeti szintű marad, úgy, hogy társul hozzá egy európai szintű elem a kötelező hitelnyújtásra vonatkozó elképzelésből származó jellemzőkkel együtt. A modell olyan jellemzőket foglal magában, amelyeket a bolgár elnökség és a bizottsági szolgálatok informális dokumentumai rögzítenek, figyelembe véve a tagállamok észrevételeit is. E két modellhez hasonlóan a hibrid modell likviditási támogatást nyújtana, veszteségfedezetet viszont nem.
9. Ez a modell különválasztaná a központi szinten kezelt Betétbiztosítási Alapot és a nemzeti betétbiztosítási rendszereknél maradó alapokat. A nemzeti betétbiztosítási rendszerek egy politikai iránymutatással meghatározott célszintig építenék fel az alapjaikat, ami például a biztosított betétek 0,4%-a lenne. Ezt követően a nemzeti betétbiztosítási rendszerek megkezdénék hozzájárulások átutalását a Betétbiztosítási Alapba a 0,8%-os kombinált célszint eléréséig, előzetesen meghatározott finanszírozási pályának megfelelően. Ebben a modellben az Egységes Szanálási Testület számítaná ki és kezelné a Betétbiztosítási Alapba irányuló hozzájárulásokat, míg a nemzeti betétbiztosítási rendszerek számláznák ki, szednék be és továbbítanák a hozzájárulásokat a Betétbiztosítási Alapnak.
10. A nemzeti betétbiztosítási rendszerekhez való kockázatalapú hozzájárulások kiszámítása a bank tekintetében a nemzeti betétbiztosítási rendszerhez csatlakozott összes bankhoz viszonyítva felmerülő kockázat alapján történne. A Betétbiztosítási Alaphoz való kockázatalapú hozzájárulások kiszámítása a bankunió részét képező összes bankhoz viszonyítva felmerülő kockázat alapján történne.
11. Azoknak a nemzeti betétbiztosítási rendszereknek, amelyek likviditási hiánnyal szembesülnek, lehetőségük lenne likviditási segítséget kérni a Betétbiztosítási Alaptól, miután először az előírt célszintig kimerítették saját eszközeiket. Ha a Betétbiztosítási Alap kimerült, az Egységes Szanálási Testület kérhetne további likviditási segítséget a Betétbiztosítási Alap számára más nemzeti betétbiztosítási rendszerek által történő kötelező hitelnyújtáson keresztül. Az Egységes Szanálási Testület koordinálná, gyűjtené össze és kezelné a többi nemzeti betétbiztosítási rendszernek a Betétbiztosítási Alapot célzó hiteleit és osztaná ki a pénzügyi eszközöket a szükséghelyzetben lévő nemzeti betétbiztosítási rendszereknek. Végző lehetőségként az Egységes Szanálási Testület számára lehetővé lehetne tenni azt is, hogy tőkepiacokon vegyen fel hitelt.

12. A politikai iránymutatásra is figyelemmel, felső határokkal lehetne korlátozni a szükséghelyzetben lévő nemzeti betétbiztosítási rendszerek által a Betétbiztosítási Alaptól kérelmezhető likviditási támogatás összegét, és/vagy felső határokkal lehetne korlátozni a nemzeti betétbiztosítási rendszerek kötelező hitelnyújtáson keresztüli kötelezettségvállalásait. A likviditási támogatásért kamatot is fel lehetne számítani.
13. A nemzeti betétbiztosítási rendszereknek a következő sorrendben kellene visszafizetniük minden kapott likviditási támogatást: először a Betétbiztosítási Alapnak, amely aztán visszafizetné azt azoknak a nemzeti betétbiztosítási rendszereknek, amelyek kötelező hitelnyújtáson keresztül likviditást biztosítottak. Másodsorban pedig feltöltésre kerülnének magának a Betétbiztosítási Alapnak az eszközei. Végezetül a nemzeti betétbiztosítási rendszerek is feltöltenék saját alapjaikat. Előírás lenne az utólagos hozzájárulások növelése és a fizetéseképtelenségi eljárásokból származó bevételek felhasználása.
14. A hibrid modell értelmében a bankunióhoz egy későbbi szakaszban csatlakozó tagállamoknak teljesíteniük kellene minden vonatkozó jogi követelményt és át kellene adniuk pénzügyi eszközöket a Betétbiztosítási Alap jelenlegi finanszírozási céljával összhangban. Több tagállam kijelentette, hogy olyan megoldást részesítene előnyben, amely egyenlő bánásmódot garantál az újonnan csatlakozó országok számára.
15. A Bizottság szolgálatai és több tagállam üdvözölték a modellről folytatott megbeszéléseket, amelyeket hasznosnak ítélték a tárgyalások előmozdítása szempontjából. Néhány tagállam hangsúlyozta, hogy a munkacsoportban folytatott megbeszélések során „tisztá likviditási” megoldásra kell összpontosítani. Több tagállam kijelentette, hogy csak akkor hajlandó további megbeszéléseket folytatni az európai betétbiztosítási rendszer hibrid modelljéről, ha azt a teljes körű európai betétbiztosítási rendszerhez vezető átmeneti szakasznak tekintik, melynek megvalósítására politikai szinten egyértelmű határidőt szabnak meg. Néhány tagállam kiemelte, hogy az európai betétbiztosítási rendszer egyetlen lehetséges modellje sem eredményezheti a betétesek alacsonyabb szintű védelmét annál, amelyet a nemzeti betétbiztosítási rendszerek jelentette jelenlegi megoldás kínál. Néhány tagállam kritizálta a hibrid modell bonyolultságát, és jobbnak tartotta megbeszéléseket folytatni egy olyan modellről, amely zökkenőmentesen eredményezhet teljes körű kölcsönösséget.

16. A hibrid modell technikai részleteiről megoszlottak a vélemények. A tagállamok egyetértettek az elnökséggel abban, hogy a paraméterek megállapítása döntő fontosságú a modell szempontjából, és hogy azzal politikai szinten kell foglalkozni.

- **Átmeneti aspektusok**

17. A Bizottság a 2017. októberi közleményében felvetette azt az elképzelést, hogy az európai betétbiztosítási rendszer fokozatos bevezetését és az európai betétbiztosítási rendszer második szakaszában a veszteségfedezet megkezdését össze lehetne kapcsolni bizonyos – esetleg célzott eszközminőség-vizsgálaton keresztül – értékelendő feltételekkel a nemteljesítő hitelek és a 3. szintű eszközök¹ kezelése érdekében.

18. E kérdés megvitatására a következő sorrendben került sor. Először is különböző átmeneti modelleket vitattak meg egy informális elnökségi dokumentum alapján a célzott eszközminőség-vizsgálatokról tartott megbeszélések nyomán. Figyelembe véve a feltételek értékelését, az európai betétbiztosítási rendszert bankonkénti vagy tagállamonkénti alapon, vagy közös átmeneten keresztül lehetne bevezetni. A legtöbb tagállam támogatta a közös kezdési időpont ötletét, hogy ezzel el lehessen kerülni a bankunió fragmentálódását. A Bizottság szolgálatai jelezték, hogy a közös átmenet az egyetlen olyan lehetőség, amely összeegyeztethető a bankunió alapelveivel.

19. Az európai betétbiztosítási rendszer összefüggésébe illeszkedő célzott eszközminőség-vizsgálatokról azonban megoszlottak a vélemények.

20. A Bizottság szolgálatai informális dokumentumot terjesztettek elő, amelyben célzott megközelítést javasoltak a részt vevő bankokat illetően, amelyeket az eszközminőség-vizsgálat hatékonysági és eredményességi kritériumai, a kockázatosság és a bankunió rendszere tekintetében a bankok reprezentativitása alapján kellene kiválasztani.

¹ A 3. szintű eszközök és kötelezettségek olyan pénzügyi eszközök és kötelezettségek, amelyeket nem jegyeznek aktív piacokon, és amelyek értékét jelentős nem megfigyelhető bemeneti adat felhasználásával határozzák meg.

21. Több delegáció emlékeztetett arra, hogy bármilyen átmenet mérlegelése előtt a bankrendszerben kellő kockázatsökkentést kell biztosítani a 2016. júniusi ütemtervvvel összhangban, valamint arra, hogy az eszközminőség-vizsgálatok javíthatják a piacok hitelességét és átláthatóságát. Más tagállamok túl korainak tartották az eszközminőség-vizsgálatról folytatott megbeszélést, mivel még nem jött létre politikai megállapodás az európai betétbiztosítási rendszer kialakításáról, és eddig nem jutottunk el egyetlen lehetséges szakaszig sem, miközben két tagállam teljes mértékben ellenzett az eszközminőség-vizsgálatot érintő minden megbeszélést az európai betétbiztosítási rendszer összefüggésében.
22. A tagállamok véleménye magát a javasolt megközelítést illetően is megoszlott. Néhány tagállam úgy vélte, hogy a javasolt eszközminőség-vizsgálat elvégzése egyenlő versenyfeltételeket biztosítana az európai betétbiztosítási rendszerben részt vevő bankok között. Nézetük szerint a bankszektorra vonatkozóan az eszközök kockázatosága tekintetében a tagállamok között meglévő különbségek képezik az európai betétbiztosítási rendszer létrehozásának az egyik legfőbb akadályát. Más tagállamok ellenezték, hogy az eszközminőség-vizsgálat differenciált átmenetbe vezessen és következésképpen súlyosbítsa a pénzügyi fragmentálódást, kihangsúlyozva minden részt vevő tagállam közös átmenetének a szükségességét.
23. A tagállamok nézetei eltértek a hatályt és a javasolt kiválasztási kritériumokat illetően is. A legtöbb tagállam egyetértett azzal, hogy az EKB határozott szerephez jusson egy lehetséges eszközminőség-vizsgálat elvégzésében, míg mások ezt kiegészítették azzal, hogy be kell vonni az illetékes nemzeti hatóságokat is.
24. Nem állapodtak meg ennek a konkrét megbeszélésnek az azonnali utókövetéséről, hogy megvárják az európai betétbiztosítási rendszer kialakításáról folytatandó politikai megbeszélések eredményét.

- **A betétesek elsőbbsége**

25. A hitelintézetek helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv 108. cikke fontos változást hozott a bankok szanálás esetén fennálló kielégítési sorrendje tekintetében, mégpedig annak bevezetésével, hogy a biztosíték nélküli kötelezettségekkel és a biztosítható betétekkel szemben elsőbbségi helyzetbe hozta a biztosított betéteket és a betétbiztosítási rendszereket.
26. A betéseknek biztosított elsőbbség jelentősen növelte a nemzeti betétbiztosítási rendszerek esélyét arra, hogy fizetéseképtelenség esetén teljes egészében hozzájussanak követeléseikhez. Ezért ez fontos következményekkel jár az európai betétbiztosítási rendszer összefüggésében, konkrétabban pedig a fizetéseképtelenségi eljárás során teljesített kifizetések szempontjából, mivel csökkentheti vagy megszüntetheti a veszteségeket azzal, hogy növeli minden pénzeszköz visszaszerzésének az esélyét a fizetéseképtelenségi eljárás során.
27. Ebben az összefüggésben az ad hoc munkacsoport megvitatta a Bizottság szolgálatainak a betétbiztosítást védő intézkedésként a biztosított betétek elsőbbségi helyzetbe hozása által gyakorolt hatásról szóló informális dokumentumát.
28. A Bizottság szolgálatai ismertették a betétbiztosítási rendszerek követeléseinek a hitelezői hierarchiában lévő viszonylagos helyzetét a magasabb besorolású követelésekhez képest, amelyek a csődvagyonból való kielégítés során előnyösebb helyzetben vannak. További, a bankok kötelezettségi struktúráján alapuló elemzéssel is szolgáltak, mely alátámasztotta az ilyen fizetéseképtelenségi követelések kielégítésének nagyobb valószínűségét.
29. Tekintettel arra, hogy a delegációk erre a témára mérsékelten reagáltak, az osztrák elnökség úgy döntött, hogy nem fog visszatérni rá az ad hoc munkacsoport 2018-ban tartandó következő ülésein.

- **Alternatív intézkedések**

30. Az osztrák elnökség során – az előző elnökség által végzett munka alapján – folytatódtak a megbeszélések a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikkének (6) bekezdése szerinti alternatív intézkedésekről. E rendelkezés értelmében a tagállamok lehetővé tehetik nemzeti betétbiztosítási rendszereik számára, hogy a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárásokkal összefüggésben finanszírozzanak a betétesek biztosított betétekhez való hozzáféréseinek a fenntartását célzó intézkedéseket – beleértve eszközök és kötelezettségek, illetve a betétállomány transzferét – is, amennyiben a betétbiztosítási rendszer által viselt költségek nem haladják meg a biztosított betéteseknek az érintett hitelintézeteknél fizetendő kártalanítás nettó összegét.
31. Az ad hoc munkacsoportban a bolgár elnökség során néhány tagállam által tett kérés nyomán az Egységes Szanálási Testület ismertette elemzését arról, hogy az alternatív intézkedések finanszírozására irányuló tranzakció a felszámolás kifizetéséhez képest kevesebb költséggel járhat-e a betétbiztosítási rendszerek számára.
32. Az Egységes Szanálási Testület megállapította, hogy – különösen az erős betéti alappal rendelkező bankok esetében és a veszteségek mértékétől függően – fennállhatnak olyan körülmények, amelyek esetén teljesülne a legkevesebb költség kritériuma, és ezért az alternatív intézkedések hasznos kiegészítést jelentenének a betétbiztosítási rendszerek eszköztárában az európai betétbiztosítási rendszer összefüggésében. A Bizottság szolgálatai és néhány tagállam osztották ezt a nézetet, míg más tagállamok továbbra is elleneztek alternatív intézkedések európai pénzeszközökkel való finanszírozását, és hangsúlyozták, hogy az európai szintű lehetséges pénzeszközöket csak biztosított betétek kifizetésének a finanszírozására szabad felhasználni.

- **A kockázatalapú hozzájárulások módszertana**

33. Az elnökség folytatta a kockázatalapú hozzájárulások kiszámítására vonatkozó módszertan kidolgozásával kapcsolatos munkát a Bizottság szolgálatai által indított adatgyűjtés alapján. Megvizsgálta a kockázatalapú hozzájárulások kiszámítására vonatkozó módszertan működését a viszontbiztosítási szakaszban.
34. A tagállamok az osztrák elnökség során megvitatták a referenciaintézkedés kérdését. A megbeszélés során a legtöbb tagállam a 2015. évi javaslattal összhangban támogatta a nemzeti referenciaintézkedést. Néhány tagállam azonban azt részesítette előnyben, hogy a viszontbiztosítási szakaszban a bankunió-referenciát alkalmazzák. Egy tagállam azt javasolta, hogy a nemzeti és a bankunió-referencián alapuló „hibrid referenciaintézkedést” alkalmazzanak, és több tagállam nyitottnak mutatkozott arra, hogy erről a lehetőségről további megbeszéléseket folytassanak.

- **Az európai betétbiztosítási rendszer hatása az egységes piacra**

35. Az ad hoc munkacsoport 2018. július 19-i ülésén a Bizottság ismertette azon elemzés mennyiségi és minőségi elemeinek a vázlatát, amely az európai betétbiztosítási rendszer által a nem bankuniós tagállamokra gyakorolt hatásról készült. Erre azt követően került sor, hogy több delegáció kérte az elnökséget annak biztosítására, hogy az európai betétbiztosítási rendszerre vonatkozó javaslatban az euróövezeti és a nem euróövezeti tagállamok egyenlő bánásmódban részesüljenek. Minden tagállam üdvözölte a javasolt vázlatot.

36. Az ad hoc munkacsoport 2018. november 20-i ülésén a Bizottság és a Közös Kutatóközpont (JRC) ismertette a mennyiségi elemzés első eredményeit, amelyek szerint a nem bankuniós tagállamoknak előnyére válna az európai betétbiztosítási rendszer generálta diverzifikáció és jelentősen csökkenne a likviditási hiányosságok száma. Ez az elemzés azokon az adatokon alapult, amelyeket a Bizottság gyűjtött a kockázatalapú hozzájárulások kiszámítására vonatkozó módszertan kidolgozása céljából. Az ad hoc munkacsoportban folytatott megbeszélések során a tagállamok üdvözltek a Bizottság ismertetőjét az európai betétbiztosítási rendszer által az egységes piacra gyakorolt hatás elemzésének első lépéseként, ugyanakkor megkérdőjelezték az elemzés feltételezéseit, különösen azt, hogy a szimuláció céljára a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben foglalt, a biztosított betétek 0,8%-át kitevő minimális célszintet vették figyelembe a tényleges finanszírozási szint helyett, amely néhány tagállamban meghaladja a minimális célszintet. Ezenkívül több tagállam kérte, hogy a további analitikai munka során az európai betétbiztosítási rendszer által az egységes piac egészére gyakorolt hatásra összpontosítsanak, ne pedig az egyes nem bankuniós tagállamokra gyakorolt hatásra. Néhány tagállam kérte azt is, hogy elemezzék az európai betétbiztosítási rendszer kialakítása tekintetében fennálló lehetőségek által az egységes piacra gyakorolt hatásokat, továbbá hogy egészítsék ki a likviditási hiányosságok elemzését a veszteségek elemzésével. Az ad hoc munkacsoport júliusi ülésén elfogadott vázlat nyomán a Bizottság az elemzés minőségi részére vonatkozó terveket is előterjesztett.

- **Hozzájárulás az európai betétbiztosítási rendszerről való politikai megbeszélések megkezdésére vonatkozó ütemtervről folytatott eszmecseréhez**

37. Az ad hoc munkacsoport megvitatta azt az elnökségi informális dokumentumot, amely összehasonlította a munkacsoport által eddig elemzett három likviditástámogatási-moddelt: a 2017. októberi bizottsági közleményben szereplő viszontbiztosítási szakaszt, a bolgár elnökség által előterjesztett kötelező hitelnújtást és az osztrák elnökség által előterjesztett hibrid modellt. Az informális dokumentum tartalmazott némi információt a lehetséges további intézkedésekre és az egyes modellek alakulására vonatkozóan is. A jelentés elkészítését az EFC/EWG elnöke kérte „az európai betétbiztosítási rendszerről való politikai megbeszélések megkezdésére vonatkozó ütemtervről folytatott eszmecseréhez” való hozzájárulásként, illetve a 2018. júniusi euróövezeti csúcstalálkozót követő intézkedésként.

38. Érdemes megjegyezni, hogy a három modellnek van néhány közös jellemzője. Ezek közé tartozik az a követelmény, hogy a nemzeti betétbiztosítási rendszerek először merítsék ki saját nemzeti szintű pénzeszközeiket (a finanszírozási pálya keretében meghatározott összegig), mielőtt likviditási támogatást kérnének. A likviditási támogatáshoz való hozzájutásnak feltétele az alkalmazandó jogi keretnek való megfelelés is, a visszafizetési időszak pedig rendszeres ellenőrzés hatálya alá tartozik.
39. Az informális dokumentum alapján több kulcsfontosságú konklúzió is kialakult. Míg a három modell a koncepcióját tekintve elkülönül egymástól, a gazdasági aspektusaik közötti fő különbségek a paraméterek meghatározásából erednek. Jórészt a pénzeszközök allokációja a nemzeti és az európai szint között és/vagy a felső határok megállapítása határozza meg a modell jellegét. Az operatív aspektusok és a betéti bizalomra gyakorolt hatások tekintetében a pénzeszközök központi szinten való rendelkezésre álló vélhetően javítaná a stabilitást kifizetések esetén, amit több tagállam elismert. Egy ilyen központi alap azonban potenciálisan magasabb végrehajtási és operatív költségekkel járna, mint a nemzeti betétbiztosítási rendszerek adott hálózatán belüli kötelező hitelnyújtás. A három modell eltér a veszteségmegosztás irányában való fejlődési potenciál tekintetében is, amit vélhetően könnyebb központi szintű alappal rendelkező modellekkel megvalósítani. A veszteségmegosztás irányában való fejlődés alapos elemzése azonban nem képezte a részét az ad hoc munkacsoportban folytatott megbeszéléseknek.
40. Az európai betétbiztosítási rendszer keretébe ágyazódó, tárgyalta likviditástámogatási modellek összehasonlítása szerepelt az EWG+ október 25-i és az eurócsoport+ november 5-i ülésének a napirendjén is, de ezeken nem történt előrelépés az európai betétbiztosítási rendszer kialakítását illetően.

III. A 2016. ÉVI ECOFIN-MENETREND KERETÉBEN A KOCKÁZATCSÖKKENTŐ INTÉZKEDÉSEK TERÉN ELÉRT EREDÉNYEK NYOMON KÖVETÉSE

A) BANKI CSOMAG

41. A Bizottság 2016. november 23-án benyújtotta a kockázatsökkentési intézkedésekről szóló javaslatcsomagot, amely az alábbi öt, hatályos jogszabályokat módosító javaslatból áll:

- a tőkekövetelményekről szóló 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról szóló rendelettervezet (a CRR-javaslat);
- a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkemegőrzési intézkedések tekintetében történő módosításáról szóló irányelvtervezet (a CRD-javaslat);
- a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló 2014/59/EU irányelvnek és más irányelveknek a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról szóló irányelvtervezet (a BRRD-javaslat);
- a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvnek a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében történő módosításáról szóló irányelvtervezet (a banki hitelezői hierarchiáról szóló javaslat);

- az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról szóló rendelettervezet (az SRMR-javaslat).

42. A Tanács és az Európai Parlament 2017. október 25-én politikai megállapodást ért el a csomag két gyorsított ütemben tárgyalta eleméről: a BRRD-irányelvet a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében történő módosító irányelvtervezetről, valamint az IFRS 9 standarddal és a nagykockázat-vállalásokkal összefüggő átmeneti rendelkezésekről szóló rendelettervezetről.
43. Az ECOFIN Tanács a 2018. május 25-i ülésén általános megközelítést alakított ki a csomagba tartozó többi jogalkotási javaslatról.
44. Az Európai Parlament a 2018 júniusi plenáris ülés alkalmával elfogadta a kockázatsökkentési intézkedésekről szóló javaslatokra vonatkozó politikai megbízását. Július 11-én történt az első háromoldalú megbeszélés a Parlamenttel.
45. A banki csomagról az utolsó háromoldalú egyeztetéseket november 21–22-én tartották.
46. Az Ecofin Tanács felkérést kap majd arra, hogy a december 4-i ülésén hagyja jóvá a háromoldalú egyeztető tárgyalások eredményeit.

B) A NEMTELJESÍTŐ HITELEK KEZELÉSÉRE HOZOTT INTÉZKEDÉSEK

47. Válaszul a Tanács felhívására, amelyben további intézkedéseket sürgetett a nem teljesítő uniós hitelek problémájának kezelése céljából, a nemteljesítő hitelek kezelésére vonatkozó, 2017. júliusi cselekvési tervben foglaltaknak megfelelően, a Bizottság 2018. márciusban a nemteljesítő hitelek kezelését célzó intézkedéscsomagot javasolt, amely az alábbiakat foglalta magában:

- az 575/2013/EU rendeletnek a nemteljesítő kitettségekre vonatkozó minimális veszteségfedezet tekintetében történő módosításáról szóló rendeletjavaslat, amely a nemteljesítővé vált, újonnan kihelyezett hitelekre lesz alkalmazandó (a nemteljesítő kitettségekre vonatkozó prudenciális óvintézkedésekről szóló javaslat). Ez az intézkedés azt célozza, hogy a bankok tartalékot képezzenek a jövőbeli nemteljesítő hitelekhez kapcsolódó kockázatok fedezésére;
- a hitelgondozókról, a hitelfelvásárlókról és a biztosítékok érvényesítéséről szóló irányelvtervezet. Az intézkedés célja, hogy a bankok hatékony mechanizmussal rendelkezzenek a biztosított hitelekhez kapcsolódó biztosítékok bíróságon kívüli érvényesítésére, és hogy ösztönözze az olyan másodlagos piacok kialakulását, amelyeken a bankok a nemteljesítő hiteleket befektetőknek értékesíthetik és szakosodott hitelszolgáltatásokat vehetnek igénybe;
- a nemzeti eszközkezelő társaságok felállításáról szóló tervezetet tartalmazó bizottsági szolgálati munkadokumentum. A dokumentum nem kötelező erejű iránymutatást nyújt a nemzeti hatóságoknak ahhoz, hogy miként tudnak a nemteljesítő hitelekkel foglalkozó nemzeti eszközkezelő társaságokat felállítani.

48. A pénzügyi szolgáltatási munkacsoport 2018. április 20-án kezdte meg a tárgyalásokat a nemteljesítő hitelekéről szóló csomag jogalkotási elemeiről.
49. A nemteljesítő kitettségekre vonatkozó prudenciális óvintézkedésekről szóló javaslatot illetően az osztrák elnökség folytatta a bolgár elnökség alatt megkezdett munkát. A tagállamok 2018. október 31-én általános megközelítést (ST 13570/18) fogadtak el a javaslatra vonatkozóan. Mihelyt az Európai Parlament elfogadja politikai megbízatását, megkezdődhetnek a két intézmény között a tárgyalások.
50. A bizottsági irányelvjavaslatot még tárgyalják a tanácsi munkacsoportban. A tagállamok bizonyos mértékben támogatják a biztosítékok bíróságon kívüli gyorsított érvényesítését célzó, uniós szintű mechanizmus létrehozását, ugyanakkor jogi szakértők bevonásával tovább kell vizsgálni a javaslatot.
51. A – többek közt a nemteljesítő – hitelek értékesítését és megvásárlását lehetővé tevő másodlagos piacok kialakulását illetően és a határokon átnyúló hitelszolgáltatások ösztönzését illetően a tagállamok többsége támogatta a bizottsági javaslatot. Az osztrák elnökség az irányelv ezen részével kapcsolatban igyekszik a lehető legnagyobb előrelépést elérni, hogy év végéig részleges általános megközelítést lehessen elfogadni.

C) A MÁΣ INTÉZKEDÉSEKKEL KAPCSOLATOS EREDMÉNYEK NYOMON KÖVETÉSE

Az *ad hoc* munkacsoport – az európai betétbiztosítási rendszer létrehozásáról szóló javaslaton felül – a megbízatásával összhangban a bankunió megerősítését célzó egyéb intézkedésekkel kapcsolatos munkát is figyelemmel követte:

- az elnökség a szeptember 17-i és az október 12-i ülésen ismertette a banki csomag aktuális állását;
- az elnökség az október 12-i ülésen felkérte a Bizottságot, hogy tájékoztassa a munkacsoportot a fizetéseképtelenségi irányelvvel² kapcsolatos munkáról; az igazságügyi miniszterek a Tanács június 4-i ülésén sikeresen megállapodtak a fizetéseképtelenségi irányelvre vonatkozó részleges általános megközelítésről;
- végezetül az *ad hoc* munkacsoport tájékoztatást kapott a Pénzügyi Szolgáltatásokkal Foglalkozó Bizottságban az Egységes Szanálási Alap közös védőhálójának az átmeneti időszak vége előtti bevezetésével kapcsolatos kockázatcsökkentés terén elért eredményeket mérő mutatókról, összhangban Mária Centeno elnöknek a 2018. június 25-én Donald Tusk elnökhöz intézett levelével.

² Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a megelőző szerkezetátalakítás kereteiről, a második esélyről, a szerkezetátalakítási, fizetéseképtelenségi és mentesítési eljárások hatékonyságának növelését célzó intézkedésekről és a 2012/30/EU irányelv módosításáról.

IV. ÖSSZEGZÉS

Az osztrák elnökség felkéri a Tanácsot, hogy nyugtázza ezt a jelentést, hogy folytatódhasson a munka.

Felkérjük a román elnökséget, hogy a bankunió megerősítését célzó munka átvétele és folytatása során építsen az elért eredményekre, és vigye tovább a 2016. júniusi ütemtervben elfogadott területeken a tárgyalásokat.
